ΣΠΑΜΕ ΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗΣ

Το άνοιγμα της οδού Λήδρας, οι πρώτες επαφές και συμφωνίες ανάμεσα στους ηγέτες των δύο κοινοτήτων δείχνουν ότι το ζήτημα της επίλυσης του κυπριακού ανοίγει εκ νέου με πιο επιτακτικούς όρους, μετά από ένα μεγάλο διάστημα αδράνειας. **Η απομάκρυνση του Παπαδόπουλου από την προεδρεία**, μετά από μία θητεία που κατάφερε να παγιώσει ακόμα περισσότερο τα τετελεσμένα της εισβολής και τη διχοτόμηση καθώς και να κλείσει κάθε δίοδο επικοινωνίας ανάμεσα στις δύο κοινότητες, δημιουργεί νέα δεδομένα. Η εξέλιξη αυτή αποτελεί συνέχεια μίας σειράς γεγονότων ιστορικής σημασίας, με απαρχή την εξέγερση των Τ/Κ το 2002-2003, το άνοιγμα των οδοφραγμάτων το 2003 και τις διαδικασίες επίλυσης του κυπριακού, με αποκορύφωμα το σχέδιο Ανάν και το δημοψήφισμα.

Το 2003, δεκάδες χιλιάδες Τουρκοκύπριοι ξεσηκώθηκαν και βγήκαν στους δρόμους, απαιτώντας την επανένωση της Κύπρου, την αποχώρηση του τουρκικού στρατού και του Ντενκτάς από την ηγεσία. Παρά το κλίμα τρομοκράτησης που επικρατούσε λόγω του κατοχικού στρατιωτικού καθεστώτος, οι Τ/Κ, οργανωμένοι από τα κάτω, μέσα από συνδικάτα και πολιτικούς χώρους, κυρίως της αριστεράς, με μαχητικότητα και παλμό εξεγέρθηκαν, αναζητώντας μία διέξοδο από την πολιτική και οικονομική καταπίεση, μία διέξοδο από το τέλμα της στασιμότητας στο κυπριακό. Παράλληλα, **προσπάθησαν να απευθυνθούν και στους Ε/Κ, δίνοντας το μήνυμα ότι μία δίκαιη λύση μπορεί να προέλθει μέσα από κοινό αγώνα των δύο κοινοτήτων, του κυπριακού λαού.** Τη στιγμή όμως που στο βορρά υπήρχε ένας τέτοιος κοινωνικός αναβρασμός, ο νότος βρισκόταν σε περίοδο προεκλογικής εκστρατείας με αποτέλεσμα τα γεγονότα να υποτιμηθούν και να αποσιωποιηθούν. Η ιστορική ευκαιρία για την ουσιαστική ενοποίηση των δύο κοινοτήτων δόθηκε με τη διάνοιξη των οδοφραγμάτων μερικές βδομάδες μετά. **Οι αυθόρμητες διαθέσεις του κόσμου έδειξαν ξεκάθαρα ότι αυτός ο λαός και θέλει και μπορεί να συμβιώσει, να συνεργαστεί και να πορευτεί ενωμένος.** Αντίθετα, τα πολιτικά κόμματα και τα ΜΜΕ όχι μόνο περιθωριοποίησαν τον αγώνα των Τ/Κ αλλά ερμήνευσαν και στρεβλά τα γεγονότα, με σκοπό τη δημιουργία ενός κλίματος καχυποψίας και τρομοκρατίας. Έτσι οι Ε/Κ δε μπόρεσαν να αγωνιστούν και να συμπορευτούν με τους Τ/Κ σε μια τόσο κρίσιμη και ελπιδοφόρα στιγμή. Ιδιαίτερα μεγάλες είναι οι ευθύνες της Ε/Κ Αριστεράς, η οποία όφειλε, τιμώντας και την ιστορία της, να αναδείξει το ζήτημα και να κινηθεί σε μία λογική πραγματικής και ουσιαστικής επαναπροσέγγισης, δίνοντας τη δυνατότητα στο λαό να παίρνει την κατάσταση στα χέρια του.

Ο *Τάσσος Παπαδόπουλος, που εκλέχθηκε με την υποστήριξη σχεδόν όλων των κομμάτων πλην του ΔΗΣΥ*, δεν ακολούθησε πολιτική που να συμβαδίζει με τις προσδοκίες του λαού. Αντιθέτως στις διαπραγματεύσεις, αρχικά με τον Ντενκτάς και μετά με τον Ταλάτ, αποδέχτηκε την επιδιαιτησία και τα ασφυκτικά χρονοδιαγράμματα. Και ενώ είχε αποδεκτεί την φιλοσοφία του σχεδίου Ανάν με την στάση του φρόντισε ώστε οι διαπραγματεύσεις να καταλήξουν σε αδιέξοδο. Έτσι κάλεσε τον λαό να απορρίψει ένα σχέδιο που ο ίδιος είχε μεγάλη ευθύνη στη διαμόρφωση του. **Με ένα εκβιαστικό τρόπο, τέθηκε στον κυπριακό λαό ένα σχέδιο λύσης, το οποίο κάθε πολιτικός χώρος ερμήνευε με το δικό του τρόπο, πολλές φορές με προπαγάνδα και παραπληροφόρηση, για να επιχειρηματολογήσει υπέρ ή κατά.** Δημιουργήθηκε έτσι ένα διχαστικό κλίμα στο εσωτερικό της κάθε κοινότητας. Τα αποτελέσματα του δημοψηφίσματος ερμηνεύθηκαν επίσης με στρεβλό τρόπο από τις πολιτικές ηγεσίες και οδήγησαν στην **έξαρση του εθνικισμού στην Ε/Κ κοινότητα και στην απογοήτευση και την απομάκρυνση των Τ/Κ.** Μετά την απόρριψη του σχεδίου Ανάν από τους Ε/Κ, ακολούθησε μία περίοδος αύξησης του πληθυσμού των εποίκων και μεγάλης οικοδομικής έξαρσης, με την ανάπτυξη επιχειρήσεων τοπικών και μη, για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων του κεφαλαίου. Η συνεχιζόμενη αυτή κατάσταση παγιώνει περαιτέρω τα τετελεσμένα της εισβολής και της διχοτόμησης και δυσχεραίνει σε μεγάλο βαθμό κάθε μετέπειτα προσπάθεια επανένωσης.

Ακριβώς λόγω όλων αυτών των αρνητικών δεδομένων, η εκλογή Χριστόφια στην προεδρεία *δημιουργεί πολλές υποχρεώσεις. Το ΑΚΕΛ οφείλει να ανταποκριθεί στην ιστορική του πορεία αλλά* και στην πολιτική της επαναπροσέγγισης που διακηρύττει εδώ και πολλά χρόνια, προωθώντας μία λύση βασισμένη στην πολιτική ισότητα των δύο κοινοτήτων, βασική προϋπόθεση για μια δίκαιη λύση. Αδιαμφισβήτητα, οι πιέσεις που θα δεχθεί η Ε/Κ ηγεσία για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων ΗΠΑ, ΕΕ και Αγγλίας είναι δεδομένες. **ΗΠΑ και ΕΕ** αποσκοπούν στην αξιοποίηση της γεωπολιτικής σημασίας του νησιού, αλλά και στη δυνατότητα να συνεχίσει να αποτελεί οικονομική γέφυρα Ε.Ε-Μέσης Ανατολής-Ρωσίας. Από τη πλευρά τους οι **Βρετανοί** θα επιδιώξουν η λύση να

διατηρεί και να επεκτείνει τις βάσεις τους, όπως και το σχέδιο Ανάν. Επιπλέον το **τουρκικό κράτος** με την ενισχυμένη στρατιωτική του παρουσία ασκεί διευρυμένες αρμοδιότητες στην χάραξη οικονομικής και πολιτικής γραμμής στο εσωτερικό της Τ/Κ πλευράς. Αντίστοιχα τα **ελληνικά συμφέροντα** επιδρούν στη χάραξη πολιτικής στην ελληνοκυπριακή πλευρά, εκμεταλλευόμενοι τα εθνικά χαρακτηριστικά των Ε/Κ. **Και οι δύο πλευρές επιδιώκουν λύση με βάση τα δικά τους συμφέροντα και όχι με επίκεντρο τον κυπριακό λαό.**

Όσο καλές προθέσεις μπορεί και να έχει ο Χριστόφιας για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα του λαού, αν δεν υπάρχει ένα ενιαίο κίνημα Ε/κ και Τ/κ, με κοινά αιτήματα και στόχους να αγωνίζεται και να πιέζει, η λύση που θα προκύψει δύσκολα θα εξυπηρετεί τα συμφέροντα του λαού. Αυτό το κίνημα θα πρέπει να αποκτήσει ουσιαστικό πολιτικό περιεχόμενο και να κτιστεί από τα κάτω με μαζικούς αγώνες όπως οι μεγαλειώδεις εργατικοί αγώνες το 1948. Αντίστοιχα, μόνο ένα τέτοιο κίνημα θα μπορεί να προκαλεί τριγμούς στις σχέσεις εξάρτησης που έχει η Τ/κ ηγεσία με την Άγκυρα και θα προωθεί μία λύση με κέντρο τον κυπριακό λαό. Τα συμφέροντα του κυπριακού λαού πρέπει να αυτονομηθούν από τις ιμπεριαλιστικές επιδιώξεις και τους τυχοδιωκτισμούς των αστικών τάξεων σε Ελλάδα, Κύπρο και Τουρκία.

Επειδή όμως είναι εύκολο απλά να λες και όχι να πράττεις, αντιλαμβανόμαστε πως είναι αναγκαίο να παρθούν διάφορες πρωτοβουλίες προς την κατεύθυνση αυτή. Επειδή κι εμείς σαν φοιτητές δε μπορούμε να παραμένουμε θεατές και οφείλουμε να βοηθήσουμε στην επίλυση, μπορούμε να κάνουμε συγκεκριμένες κινήσεις. **Γι' αυτό κι εμείς προτείνουμε να συγκροτηθούν ομάδες επαναπροσέγγισης στα πλαίσια του συλλόγου, στις οποίες θα συμμετέχουν Ε/κ και Τ/κ νέοι, που με διάφορες δράσεις σε Ελλάδα και Κύπρο (πχ κοινές εκδηλώσεις, κοινές συζητήσεις, μα κυρίως με κοινές διαμαρτυρίες στο δρόμο) θα παλεύουν για ένα κοινό μέλλον στην ίδια πατρίδα, σε μία κατεύθυνση πραγματικής ενοποίησης του κυπριακού λαού.** Και το πιο σημαντικό: να βοηθήσουν στο να συνειδητοποιήσουμε όλοι μας, πως ο λαός έχει τη δύναμη και πρέπει να πιέσει τις ηγεσίες για να βρεθεί μια λύση που να ικανοποιεί και τις δύο πλευρές. Για να παλέψουμε μαζί **ενάντια στον εθνικισμό, μακριά από μητέρες-πατρίδες για να βρούμε ξανά όσα μας ενώνουν, αφήνοντας πίσω όσα πλαστά μας χωρίζουν.** Αυτό είναι το σημαντικότερο για να μπορέσει να επιβιώσει όποια λύση κι αν βρεθεί. Το άνοιγμα της Λήδρας είναι ένα θετικό γεγονός, δημιουργεί μια δυναμική που πρέπει να αξιοποιήσουμε προς αυτή τη κατεύθυνση, βάζοντας ακόμα πιο επιτακτικά αιτήματα για άμεση διάνοιξη κι άλλων διόδων, για επιστροφή της κλειστής πόλης της Αμμοχώστου στους κατοίκους της, για αποστρατικοποίηση.

Σίγουρα το κυπριακό πρόβλημα δε θα λυθεί πλήρως μέσα από τις συνομιλίες, αλλά μέσα από μαζικούς αγώνες. Κάθε σχέδιο όμως, θα πρέπει να εξετάζεται από το πρίσμα της δυνατότητάς του να φέρει τις δύο κοινότητες πιο κοντά, ούτως ώστε να μπορέσουν να παλέψουν από κοινού για κάτι καλύτερο. Η πρόταση μας δεν μπορεί παρά να είναι η προσπάθεια για να βγούνε στο προσκήνιο κοινοί αγώνες Ε/Κ και Τ/Κ, που θα μπορέσουν να πιέσουν τις ηγεσίες και σε ένα πιο προωθημένο στάδιο να αναπτύξουν κοινό αντικατοχικό αλλά και ταξικό αγώνα. Να γίνουν κοινοί αγώνες **για κατοχύρωση ενιαίων δικαιωμάτων στο μισθό, τον χρόνο εργασίας, τις συνδικαλιστικές ελευθερίες, την υγεία, την παιδεία, την κοινωνική ασφάλιση, την ελεύθερη μετακίνηση.**

Το πρόβλημα μπορεί να επιλυθεί μόνο μέσα από την απομυθοποίηση του «αόρατου εχθρού» που βρίσκεται στην απέναντι πλευρά και τη συνειδητοποίηση της ενότητας συμφερόντων των εργαζομένων των δυο κοινοτήτων και σίγουρα όχι μέσα από εθνικιστικές κορώνες και τις κραυγές των πατριωτών της κάθε πλευράς.

ΚΥΠΡΟΣ ΕΝΙΑΙΑ – ΚΥΡΙΑΡΧΗ – ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ
ΧΩΡΙΣ ΞΕΝΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ – ΧΩΡΙΣ ΕΓΓΥΗΤΡΙΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΤΡΟΠΗ

Πρωτοβουλία Κυπρίων Φοιτητών

http://anatropipkf.wordpress.com